

(כל הזכויות שמורות)

ממשלת ישראל עשויה לקבוע סוף-סוף עמדה לגבי האיחודים הערביים. היא תפרטס בימים הקרובים הודעה, כי אין היא

רואה את האיחודים כפוגעים בה, בתנאי שהמדינות השכנות ישמרו גם להבא על הסכמי שביתת הנשק. עמדה זאת מתגבשת בלחץ מפלגות השמאל והפרובי-רטיבים. הסבורות כי הסרת הסיכוסים וההתחרות בין המדינות הערביות תחליש את ערכה של השנאה לישראל, כגורם בתחרות זו.

לעומת זאת, תימונע ישראל מלעורר את שאלת שינוי הסטטוס לאורך הגבולות, אשר יבוא בעקבות איחוד צבאות סוריה ומצרים, והצבת צבא עיראקי בגבול המזרחי. קו זה מבוסס על החשש, שמא תגרור התערבות ישראלית דיון מקיף ומכריע באו"ם, בכל השאלות הנוגעות לגבולות המדינה וחוקיותם, דיון שיהיה לרעת ישראל.

בקרב תבוצע שורה של עיסקות מסחריות בין ישראל לבין כמה מארצות הגוש המזרחי. למרות שבורות הנפט בין ישראל ועברית-המועצות נסחבת ללא תוצאות, עשויים יחסי המסחר להתחדש לא רק עם מדינות כמו רומניה ופולין, כי אם גם עם ברית-המועצות עצמה.

מלך מארוקו מוחמד החמישי יתיר את חידוש העלייה המאורגנת מארצו לישראל. הדבר בא הודות להשתדלותם של אישים אמריקאים לא-יהודים, המקיימים מגע יידיותי עם חוגי הקונגרס היהודי העולמי.

ייעשו מאמצים להכטיח את השתתפותם של ערביי ישראל בהגנות העשורה. אחרי שלא רק הערבים הקומוניסטים, אלא גם ערבים מתונים יותר הדוגלים בהידוק היחסים עם הישוב העברי, כבר הכריזו כי אין לבני המיעוט בישראל כל סיבה לחגוג את הקמת המדינה, עשוי דויד בן-גוריון עצמו להכריז כי שנת ה' עשור תהיה שנת טיפנה ביחס המדינה אל אזרחיה הערביים, ואולי גם יבטיח מתן זכויות של ממש למיעוט.

הצעה חדשה לימוש יישוב הנגב: שכל קיבוץ חותיק יקים מעין סניף נגבי, אליו יצא מספר ניכר מחברייו הוותיקים. ההצעה היא חלק ממחשבוניו של ראש הממשלה ליישוב פתוחה שממה בקצב מזורז, על-ידי פטולה משולבת של כל תלעות ההתיישבות בארץ.

צפויה התנגשות נוספת בין הממשלה לבין הרבנות הראשית. הרבנות מתכוננת להזמין את הרבנים המרכזיים מכל העולם לחגיגת חנוכת המרכז הרוחני העולמי בירושלים, אשר תהיינה שבועיים לאחר יום ה' עצמאות. חוגים ממשלתיים תבעו כי הרבנות תזמין גם את הרבנים הריפור-מיים והקונסרבטיביים מחוץ-לארץ, זבר אשר שני הרבנים הראשיים מתנגדים לו בהרפות.

התודעה היהודית תוכא לפני מליאת הכנסת. אחדות ה' עבודה ופ"ם, המתנגדות לתוכנית התודעה כפי שהווחתה על-ידי משרד החינוך והתרבות, בהיותן סבורות כי זוהי תוכנית של חינוך דתי, יבקשו מהממשלה את הרשות להעלות את השאלה בכנסת, כדי שזו תכריע אם יש להנהיג בבתי-הספר או לא. שר החינוך זלמן ארן לא יתנגד לבקשה זו.

שירות השידור ינהיג, כנראה, תוכניות מסחריות. חסרות לו עדיין: חברות מסחריות המוכנות להשקיע את כסף צבי זינדר, הרניץ. אמונה כי השידורים המסחריים יהיו משמעממים פחות מן השידורים הגנליים.

המועמד הרציני ביותר לתפקידו של שגריר ישראל בלונדון אליהו אילת: מיכאל קומאי, מי שהיה שגריר ישראל באוסטוואה ונמצא עתה בירושלים ללא תפקיד.

אגודת ישראל תתייצב בראש המערכה למען הרב הראשי יצחק נסים. הותיים הקיצוניים יאשימו את המפלגה חדתית הלאומית, שבעזרתה נבחר הרב נסים לתפקידו, כי היא אינה מגינה עליו כראוי מפני התקפות ועדת עדת הספרדים בירושלים.

מתגבשת החלטה בצמרת מפא"י להוציא מחדש עתון צהרם של המפלגה. מאז נסגר הדור, לא הורגש אמנם חסרונו של בטאון מפלגתי מובהק, אך מיהיג מפא"י סבורים עתה כי בטאון כזה דרוש להם לקראת הבחירות לכנסת.

יורגש חוסר בחלקיחילוף למכוניות "רינו" ושאר הדגמים הצרפתיים של קיור-פרייזר. בגלל פיגור בייצוא, אין לחברה די מטבע זר לצורך זה. החלקים המעטים שישנם ירוכזו בידי מוסכי קיור-פרייזר עצמם.

הסוחרים יצטרפו במאורגן לקופות-החולים. אולם כדי לא לפגוע ברוקחים, חבריהם למצב, יקנו את הרפואות בבתי-מקחת רגילים.

תעריפי הביטוח נגר אש יעלו, אחרי עליה דומה בביטוח לנזקי מכוניות, למרות שסוג זה של ביטוח נהנה דווקא מרווחים.

העם

עונים באביב

יום אחד השבוע נעלמו העננים מן ה' שמיים. שמש זורחת של אביב שלחה את קרניה על בנות ישראל, העטופות עדיין בשקיהן החורפיים, הסירה את המעילים מעל כתף הגברים. במשך יום-יומיים ניסה ה' חורף להתנגד, שלח כמה מענניו להסתיר את תכלת הרקיע. אולם האביב בא.

המצב במדינה עצמה היה פחות קורן. יום אחרי יום קם האורח בבוקר, שלח מבט אל השמיים הצחוקים, נטל לידיו את עתון-הבוקר ונאלץ לקמט את מצחו. הידיעות יכלו להעביר גם את מצב-הרוח הקיצי ביותר. דוגמאות:

בארצות-הברית התעמק השפל, הבטיח את צימצום הכנסות השנור, שעליהן מבוסס כל המשק הישראלי. התוצאות הצפויות ל' כים האורח הישראלי המשועבד למשק זה: חמורות.

באחד ממיבצי-השוד הגדולים ביותר, מאז רובין הוד, החליטה הממשלה סופית לכיים שתי לירות מכיסו של כל אזרח בעל

דשים ארוכים כסמל לכוח-המשיכה של ה' משטר המשקי בישראל, הודיע שהפסיק את הקמת מפעלו בו כבר הושקע סכום אדיר. למזלה של המדינה נמצא לפחות מקור לא-אכזב אחד של הומור תתי-הכרתי. היתה זאת ועדת-העשיר, אשר שיריה ושאלוגיה (ראה מסגרת) הצחיקו את האזרח יותר מליצני קירקס מדראנו. אולם בעלי מרה שחורה טענו שאפילו ועדת-העשור אינה מצ' חיקה. כי בדיחה לאומית זו בולעת, בינתיים, מיליונים מכיסי משלם-המסים הישראלי.

אבל השמש, באופטימיות מעודדה, המשי' כה להביע את ניצני האביב.

משטרה

נקמת השוטר

השבוע, ביום ראשון בשעה 10, נכנס צעיר בן 23 לבנין המטה-הארצי של משטרת ישראל בתל-אביב. המבקר המשופם, בעל השיער השחור והמקורול, לבוש חליפת צמר חומה, פנה אל היומנאי היושב על הדוכן הגבוה מול הכניסה: "אני שוטר משוחרר", הסביר ליומנאי, "ברצוני לעלות למחלקת כח-האדם לסדר משור".

אליהו לוטסי נכנס פנימה. לא היתה זאת הפעם הראשונה שביקר בבנין האסור של המטה הארצי. אולם הוא לא פנה לעבר כניסה ב', בה שוכנים משרדי מחלקת כח-האדם. הוא טיפס במדרגות כניסה א', חלף על פני חדרים של רמ"ח יעקוב נאש ושל עמוס בן-גוריון, ניגש אל הדלת האחרונה. לוטסי האיון לרצע. הקול היחיד שנשמע מבפנים היה תקתוקה הקציב של מכונת כתיבה. הוא נקש על הדלת ונכנס.

"ברצוני לראות את מר סהר" אמר ב' תקיפות לסמלת שרה קרלוביץ, מזכירתו של המפקח הכללי. שרה הביטה בו בתמהון. "אני מצטערת", השיבה. "עליך להגיש בקשה בכתב ולקבל ראיון בדרך המקובלת". נראה היה שלוטסי שוכנע. הוא פנה לעבר הדלת, שרה המשיכה להדפיס. "הרימי ידימ ואל תנידי כלום!" סיגן לוטסי לפתע מבין שיניו. שרה הרימה את עיניה, ומבטה נתקל באקדח מכוסה במטפחת אדומה. "פתחי את הדלת!" ציחה.

כסא על הראש. סהר, שישב מאחורי המכתבה, הבחין בזכירה העומדת עם ידיים מורמות בפחד דלתו. הוא קם ממקומו, הסי פיק להנחית מכה על ידו של המתקוש. האקדח נפל, שני הגברים החלו להיאבק.

לפתע שלף לוטסי סכין מטבח, ניסה לנצוץ אותה בסהר. המכה הראשונה נבלמה. לוטסי ניסה שנית; בפעם השלישית הצליח לפגוע בסהר, מעל לעינו השמאלית. "עמוס! עמוס! תציל אותי!" זעק המפקח הכללי הפצוע. עמוס בן-גוריון, שהקולות המשוגמים מן החדר הסמוך עוררו את תשומת-לבו, מיהר לחדרו של סהר. הוא תפש את המתקיף מאחור. סהר, שאיבד את משקפיו בזמן ה' היאבקות, לא ראה מה קורה בדיוק. הוא רק הבין שניצל.

כעבור רגע התאווש המפקח הכללי מן התודמה, הרים כסא והנחית בו מכה על ערפו של לוטסי, שנפל ארצה המום.

לא מקרה בודד. המלים הראשונות שהשמיע לוטסי אחרי שהתעורר מעלפופו, היו: "נקמתי ונקמתי!" לוטסי נשוי ומצפה לילדו הראשון, עלה ארצה לפני שמונה שנים, שירת ארבע שנים במשמר הגבול. אולם חיי משמר הגבול אינם קלים; לוטסי חלה בכיב קיבה. לפני שנה הוחלט לשחררו מטעמי בריאות.

אליהו, שידע מה קטנה היא הגימלה שמשלמת המשטרה לשוטריה המפוטרים, לא רצה לקבל פיטוריו. "אני חלש וגם חולה, לא אוכל להסתדר בחוק", הסביר למפקדו. "אנא רחמו עלי ואל תשחררוני". המפקד סירב. הוא ידע שקיימת הוראה ישירה מטעם השלטת המפקח הכללי, שלא להחזיק בשורות שוטרים שמצב בריאותם רעוע. כל מה שהמפקד יכול היה לעשות עבור השוטר אליהו לוטסי, היה לדחות את תאריך פיטוריו מ-1.8.57 ל-1.1.58.

בתחילת השנה פוטר לוטסי. כתמורה לארבע שנות שירות קיבל גימלה בסך 35 ל' לחודש.

אחרי ההתקוות, הוצג לוטסי כאדם מור' נפש, מקרה מיוחד שאינו צריך עירור דאגה. אך לוטסי אינו יחיד. כיום מסתובבים בארץ עשרות שוטרים לשעבר, אשר פוטרו מטעמי בריאות, או מטעמי גיל גבוה. לרבים מהם אין מקומות עבודה קבועים. וירדו בבית-חדרין. כשהובא אתמול לבית הדין, חמודה לוטסי בקול חנוק על פטולת הצינור.

נתקף סהר במקום הפשע* במקום כניסה ב', כניסה א'

מקלט רדיו, כדי להוציא בכסף זה בטאון-תעמולה. בעל אותה רמת-אחיליות כמו קול ישראל. כל העתונים וכל המפלגות, כולל כל מפלגות הקואליציה מלבד מפא"י, התנגדו ל' גפולה צינית זו. אולם הרוב המפא"י בממד שלה החליט את ההחלטה, הפגין מחדש כי מאז המשבר הממשלתי האחרון קובע ב' מדינה רצונו של איש אחד בלבד; דויד בן-גוריון, הוגה הרעיון הנשגב.

באותו רגע בו תבע פרקליט-המחוז בתל-אביב להעביר למוסד סגור אדם הנחשד בכונה לשלוח פצצה למערכת העליונה, הנהגס לאדם אחר על המפקח הכללי של משי' טרט ישראל. שני המקרים היו סימפטומים לגל הגואה של תאחתי-האלימות, אשר ראש' הממשלה עצמו, בהפגנה אישית בבית הבימה, מחא לו כף.

בהחלטה שבעה במישרין ממשפט עמוס בן-גוריון, החליטה הממשלה כי להבא יוכל כל שר למנוע הבאת עדות לבית-המש' סט, אם פשוט יכריז כי היא מויקה ל.טר' בת המדינה" — היינו, לעצמו ולמפלגתו. היה זה נסיון גלוי לסתום את פיו של בית' המשפט העליון, שהחליט בשעתו להתעלם מ' הודעה חסרת-שחר כזאת של שרה-המשטרה.

מיליונר אמריקאי, שהוצג במשך חו' • לידו דובר המשטרה יעקב נאש, מנצח על פטולת הצינור.